

טיב הקהילה

ב"ד

בא
י' שבט תשפ"ו

המסע לוי אופק ירושלים

זמן הדלקת הנרות ומצ"ש

הרה"ג
מוצ"ש
ר"ת

4:29
5:45
6:23

סוף זמן קריאת שמע ותפילה

סוזק"ש א' 8:26 | סוז"ת א' 9:35
סוזק"ש ב' 9:10 | סוז"ת ב' 10:04

גליון מס':
818

יו"ל ע"י קהילת שבתי בבית ד'

בנשיאות מורנו ורבנו הרה"צ

רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

טיב הפרשה

להיענות לבקשתם, שהרי מימים ימימה היו יודעים שהללו שונאים אותם שנת מוות, ולמה יתרוצו להם כעת לרצותם?! כיון שכן ראה הקב"ה לנכון לזרום בקיום זה הציווי ולהפציר בהם בלשון 'נא', שלא יעשו שום חשבונות, לא שאין הם רוצים לבקש, ולא שאין המצרים רוצים לתת, ויכופו את עצמם לבקש מהמצרים, ושפיר מובן כוונתו יתב' באמרו 'שלא יאמר אותו צדיק' וגו' כי אם בני ישראל יעשו חשבונות שאין להם לבקש לא תתקיים ההבטחה שהבטיח הקב"ה לאברהם 'אחרי כן יצאו ברכוש גדול'.

וכדי שיבינו בני ישראל מדוע מבקשים מהם דברים שעל פי חשבונם או רצונם אינו מן הראוי שיעשו זאת, גילה להם הקב"ה באותו ציווי שמעתה יוכו למצוא חן בעיני המצריים, וזה יהיה להם לאות, שהבחירה לשנותם או לאוהבם אינה תלויה בידי המצריים כי אם בידי הקב"ה, כי אם היתה שנאת המצריים לישראל תלויה ברצונם הפרטית למה תתהפך עורם לאהוב אותם אחרי שסבלו בסיבתם מכות רעות ונאמנות?! ועל כרחך שאין דעתם נתונה בידיהם, הקב"ה גור אם יהיו ישראל שונאים או אוהבים על המצריים, וכך הוא גם בענין סבלותיהם, צריכים אנו לדעת שלא המצריים היו המכים האמיתיים, הם היו רק האמצעים לגזירתו של הקב"ה, הוא זה שראה שטובתן של ישראל שיהיו מוכים ונרדפים מפני המצריים, ולכן היה מעורר בהם שנאה לישראל, אבל אחר שכבר הושלם תיקונם יעורר בהם הקב"ה חיבה לישראל.

ומעתה אין טעם לכל החשבונות, שמנעו אותם לקיים רצון הבורא. אם יודעים שהכל בידי שמים, וגם רצונם של אדם בכלל, שוב אין כאן מניעה לבקש מהמצריים כלי כסף וזהב, כי מעתה אין שום סיבה לא לשאנאם ולא להחשיבם כשונאים, והבן.

וזהו גם ידיעה לרורות, כי כשהאדם ניוק מדומם או משאר סיבות שאינם תלויים בידי אדם, הוא מבין שהקב"ה הוא זה שסיבב את הדברים, אולם אם ציערו אדם שיהיו בעל בחירה, שוכח הוא מלהכיר שזה האדם הוא סיבה מן השמים, כאן הוא מאשים את האדם ומתרעם עליו על שהוא הזיק, הוא היכוהו, הוא ביהוה...

אמת הדבר שיש הבדל בין 'דומם המזיק', לבין 'אדם המזיק', הדומם אינו מתכוון כלל להזיק, ובמצב שכן גרם להזיק יכולים בקל לתלותו בהשגחה העליונה ולהצדיק את הדין, ואילו האדם המזיק הוא כן 'בעל בחירה', ומתעורר עליו טענה למה בחר להרע? למה אני שגאוי לפניו? אולם צריכים לדעת כי גם מחשבת השנאה מתגלגלת ע"י הקב"ה לטובה ולכפרה, וכיון שכן אין שום מקום לשנאה...

גם מי שהוא כן במדרגה גבוהה, ובשעה שמתבוזה מולתו הוא מאמין ש'אלקים אמר לו קלל', יכול הוא לטעות לפעמים ולחשוב שמכל מקום זה שקיללו נהפך להיות שונאו מכאן עד להודעה חשה, ובמידה שיוקק לטובתו ימנע מלבקשו, שמתהיה בקשתו בטלה. אולם המאמץ האמיתי יודע שאין רגע אחד קשור לחבירו, ברגע הראשון היה זקוק לכפרה, וסיבב הקב"ה שזה האדם יהיה סיבה לזכותו בה, וברגע השנייה אחר שכבר זכה לכפרה, שוב אין סיבה שהלה יקניטו ויצערו עוד, וייתכן גם כן שהלה מתחרט מאוד על מעשיהו...

הכל בידי שמים

דבר נא באזני העם וישאלו איש מאת רעהו ואשה מאת רעותה פלי כסף וכלי זהב: וימתן ה' את חן העם בעיני מצרים גם האיש משה גדול מאוד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם: (א. ב. ג.)
ופירש"י: דבר נא - אין נא אלא לשון בקשה, בבקשה ממך הזהירם על כך, שלא יאמר אותו צדיק אברהם, ועבדום וענו אותם קיים בהם, ואחרי כן יצאו ברכוש גדול לא קיים בהם:

הנה ידועים הם דבריו של הוזהר הקדוש, שהתורה אינה צרור של סיפורים ח"ו, ובכל מקראותיה נרמזין הדרכות בעבודת הבורא, גם אלו שמספרים את הקורות לאבותינו במצרים בהכרח באים הם להורות דבר מה. כי על אף שצריכים אנו להן כדי לדעת את הקורות במצרים כדי לקיים מצות 'סיפור יציאת מצרים', לא היו צריכים להיות כחלק בלתי נפרד מתורתנו הקדושה, והיו נכרכים כספר נפרד לעצמן. אז לא היתה התורה צריכה להזכיר כי אם הציווי של 'הגדת לבנך' והיו מקיימים אותה באמצעות אותו הספר שבו חקוקים המקראות המדברים מסיפור זה. אולם מאחר שהוא חלק מהתורה, בהכרח טמונים בפנימיותו גם 'גופי תורה' כלומר, 'הליכות חיים' שעל האיש הישראלי להרגיל עצמו בהן. ונמצאת אומר שכשהגויים במקראות המספרים איזה סיפור, צריכים להתבונן בהן כדי להבין את הנקודה הפנימית הטמונה בהן, וזהו עיקר גדול בלימוד תורה שבכתב.

ועתה נענין במקראות שלפנינו ונחזה האיך יכולים לגלות הנקודה הפנימית שכיוונה התורה ללמדנו על ידן. ובתחילה עלינו להתבונן בלשון הכתוב למה נאמר 'דבר נא באזני העם' בלשון בקשה? הרי אין בציווי זה איזה קושי ומניעה שנוצרך לכך לשון הפצרה ובקשה, להיפך, האדם חפץ בהם. ורש"י פירש שהיה צורך לזרום כדי שלא יאמר אותו צדיק ועבדום ועינו אותם קיים בהם וכו', אולם עדיין אין דבריו מיישבים את הדעת, כי מאחר ואין מניעה בביצוע הציווי שוב אין לחשוש שמה לא יקיימוהו בני ישראל. עוד יש לנו להבין למה הוצרך הכתוב לספר ענין ה'חן' שזכו בו ישראל סמוך לאותו ציווי שישאלו מהמצריים כלי כסף וזהב, נהי שהכתוב מביאו הלאה (להלן יב, לו) אחר שמספר שישאלו אכן קיימו את הציווי (שם לה), וזה כדי שיבינו מה גרם להם להמצריים להתרצות לישראל, כי הש"ת נתן את חן העם בעיניהם, אבל בעוד שרק מצוים את ישראל על חיוב זה אין לכאורה טעם לאומרו.

ויש לומר שרצה הקב"ה לאלף את ישראל בינה וללמדם פרק בעבודת האמונה, דהנה ודאי היו הרבה מבני ישראל שאלמלא הציווי לשאלו כלי כסף וכלי זהב, לא היו רוצים להנות מהמצריים הרשעים, שנאתם להמצריים שעינו אותם והשפילו אותם עד עפר חרוטה היתה בעומק לבבם, וכלל לא רצו שהללו ייטיבו עמם שמתעמדם להם טובה זו לזכות, ושמתחשב נתינתם כפיוס, ישראלים אלו לא רצו שתהיה מחילה להמצריים על גורל רעתם והעדיפו שחטאתם תהיה חקוקה על עצמותיהם לעולם.

מאיך היו גם כאלו שמהלך מחשבתם היתה באופן הפוך, מצידם היו שמחים אם המצריים יתנו להם את משאלתם, אולם סבורים היו שגם אם יבקשו לא יסכימו המצריים

טיב המערכת

האיש משה גדול מאוד

אדם אחד הגיע לרבו בטענה: הוא שמע מהרב בדרשתו שאמר 'כל הרודף אחר הכבוד - הכבוד בורח ממנו, וכל הבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו', והנה הוא כבר תקופה ארוכה בורח מהכבוד ואינו רואה שהכבוד רודף אחריו, מדוע זה כך?! הרב ראה שזה האיש לא הבין את המשמעות של 'לברוח מהכבוד', לכן ענה לו בחכמה: כל זמן שאתה בורח מהכבוד אבל אתה מסתובב אחרנית לראות אם הוא רודף אחריו, הוא לא ירדוף אחריו, ורק כשהכבוד יראה שאינך מסתובב אחרנית לראות אם הוא אחריו, אז הוא כבר יבוא בעצמו...

משה רבינו עושה במצרים אותות ומופתים, פרעה והמצרים נענשים על ידו והם אמורים לשנות אותם, אבל התורה אומרת 'גם האיש משה גדול מאוד בארץ מצרים בעיני עבדי פרעה ובעיני העם', והדבר תמוה: לא די שאין המצרים שונאים ומתעבים את האיש שכל כך מעניש אותם, אלא שהוא גדול ומכובד בעיניהם? התשובה לתמיהה כתובה בתוך הפסוק: 'האיש משה גדול מאוד', ידוע כי המילה 'מאד' מרמזת על שיפלות, כמו שאמרו חז"ל 'מאד מאד הוא שפל רוח, אם כן הסיבה לכך ש'האיש משה גדול' היא בגלל ה'מאד', וכמו שהתורה הקדושה מעידה עליו 'האיש משה עניו מאוד'.

אתה רוצה שיכבדו אותך? זה בסדר! כל אחד רוצה שיכבדו אותו, והתורה מלמדת אותנו לכבד כל אחד, אבל עלינו להיזהר שהכבוד לא יהיה 'מטרה', וכך אומרת הגמרא: 'שלא יאמר אדם: אקרא שיקראוני חכם, אשנה שיקראוני רבי, אשנן שאהיה זקן ואשב בישיבה, אלא למד מאהבה וסוף הכבוד לבא', וכך אנו רואים את הדברים כשהם מתרחשים במציאות, מי שרוצה שיכבדו אותו - הוא מוזלזל מעיני הבריות, ולעומתו - תלמידי חכמים הלומדים תורה לשם שמים ולא לשם כבוד, הם מכובדים בעיני הבריות, כי 'הבורח מן הכבוד - הכבוד רודף אחריו', ו'סוף הכבוד לבוא'.

(ע"פ טיב התורה-בא)

ניתן לשמוע את שיחותיו של מורנו ורבנו שליט"א • במספר מיוחד וישיב
באידיש: 073-2951321 • בלשון הקודש: 073-2951320

ערכוני שיחות: 0534-100024

טיב
ההודעות

יו"ר הוועדה הרוחנית ר' יעקב בינוביץ | עורך: ש. גולדשטיין

נכתב ע"י הר"ר מאיר רובינשטיין שליט"א

הגבחה הקול בתפילה

- א. לא יתפלל בליבו בלבד, אלא צריך לחתוך הדברים בשפתיו, ולהשמיע בלחש לאזניו (סי"ק"א ס"ב).
ב. יש שכתבו דצריך לחוש לדברי הוזהר שאף לכתחילה לא ישמיע לאזניו, אבל המ"א כתב שאין ראייה לחוזהר, וכ"כ בביאור הגר"א דאף דעת הוזהר הוא כהשו"ע, וכ"כ שאר האחרונים שטוב יותר לכתחילה שישמיע לאזניו (מ"ב סק"ה).
ג. והעיקר בזה הכל לפי מה שהוא משער בנפשו, שיש מי שאם לא יחתך היטב עד שיהיה הקול יוצא מן השפה ולחון ברוב סרעפיו אף שפתיו לא יגיע אז תקפהו שינה, ועל כל פנים השמעת קול הברה בלי השמעת התיבה עצמה יכול לעשות אם אי אפשר בענין אחר, ולא נמנעו מלעשות כן אף אנשי מעשה המישרים אורחותם לכיוון בתפילה לחש לגמרי (כה"ח אות ט).
ד. ובדיעבד לכו"ע יצא גם אם אמר בלחש כ"כ שאפילו לא השמיע לאזניו, כיון שמ"מ הוציא בשפתיו (מ"ב סק"ה).
ה. לא ישמיע קולו בתפילתו, דכתיב בתפילת חנה, רק שפתיה נעות וקולה לא ישמע (ס"ב ומ"ב סק"ו).
ו. וכל השמיע קולו בתפילתו הרי זה מקטני אמנה, שמראה עצמו כאילו אין מאמין שהקב"ה שומע תפילה בלחש, וכל המגביה קולו בתפילתו הרי זה מביאי חשק שהיה דרכן לצעוק בקול לעז"ש שלהן (מ"ב סק"ו).
ז. וכן חכמים תיקנו תפילה בלחש לגמרי שלא

- להשמיע אלא לאזניו בלבד, כדי שלא לבייש עוברי עבירה שהם מתוודים על עונותיהם בתפילה (שו"ע הרב ס"ב).
ח. ועיין בברכי יוסף ובח"א דלכתחילה צריך להתפלל בלחש כ"כ שאף חבירו העומד בסמוך לו לא יהיה יוכל לשמוע מה שאומר, ומ"מ אם א"א לו לכיון בענין זה, יש לו לעשות באופן שיכול לכיון, אך שיהיה שלא יטריד לאחרים (מ"ב סק"ו).
ט. ואפילו בפסוקי דזמרה טוב שלא להרים קול, כי הקדוש ברוך הוא שומע בלחש, ולא כאותם המגביהים קולם יותר מדאי (מ"ב סק"ו).
י. ומיהו בשבת נוהגים שאחד אומר פסוקי דזמרה בקול רם ושפיר דמי (מ"ב סק"ו).
יא. ראיתי נוהגין בכל אלו הארצות בפיוטים וכיוצא בהן שמגביהין קולם וצועקים בקול רם עד שהנכרים מלעיגין על זה, ונצטערתי מימי לדעת מאין בא זה המנהג, כי מנהגן של ישראל תורה היא, עד שהאיר ה' את עיני וראיתי דרמב"ן סוף פרשת בא (שמות יג, טז) שכתב בזה הלשון, וכוונת רממות הקולות בתפילות וכו' כמ"ר רד"ל וירושלמי תענית פ"ב ה"א ויקראו אל האלקים בחזקה [וינה ג, ח], מכאן אתה למד שתפילה צריכה קול ע"כ (א"ר סק"ד בשם מלבושי יום טוב).
יב. אם אינו יכול לכיון בלחש, מותר להגביה את קולו, והיינו באופן שאפילו אם ישמיע קולו במקצת ג"כ לא יוכל לכיון, דאם יוכל לכיון במשמיע קולו במקצת אסור לו להגביה קולו (ס"ב ומ"ב סק"ט).
יג. כל זה הוא כשמתפלל בינו לבין עצמו, אבל המתפלל בציבור אסור לו להגביה את קולו, דאיתי למטרד צבורא, ואפילו להשמיע קולו במקצת אסור, וכ"ש להגביה קולו (ס"ב ומ"ב סק"י).
יד. אם אינו יכול לכיון בלחש, ילך ויתפלל

- בביתו בקול (ביה"ל ד"ה דאיתי).
טו. ומ"מ האידנא אין לנו להורות היתר זה להתפלל ביחיד כדי לעורר את הכוונה, החוששים שילמדו ממנו אחרים לבטל תפילה בציבור, אם לא שהוא גדול הדור ומפורסם שכל מעשיו לשם שמים (ביה"ל ד"ה דאיתי).
טז. אם משמיע קולו בביתו כשמתפלל, כדי שילמדו ממנו בני ביתו, מותר (ס"ב).
יז. מותר להגביה קולו בתיבות יעלה ויבוא או ועל הניסים כדי שישמעו הציבור ולא ישכחו להזכירם בתפילה (כה"ח סי' רל"ו אות י"ז).
יח. י"א שרק השמש יעשה כן, אבל לענין שאר המתפללים הוא דבר מבוזה לעשות כל בשעה שעומר לפני המלך בתפילה (הלי"ש פ"ח בהערה 20).
יט. י"א שבראש השנה היום הכיפורים מותר להשמיע קולו בתפילה, אפילו בציבור, וכן נוהגין, והטעם הוא, כדי לעורר את הכוונה, ולא חוששים למיטרד ציבורא דיש לכל אחד סידור ומחזור בידו, ועיין במג"א דיות"ח טוב להתפלל בלחש אם יכול לכיון וכ"כ הרבה אחרונים (ס"ג ומ"ב סק"א).
כ. ומ"מ יזהרו שלא להגביה קולם יותר מדאי (ס"ג).
כא. וטעם הדבר הוא משום דהמגביה קולו הרי זה מביאי חבל בעל שואמר בהם ויקראו בקול גדול, א"נ דע"ז בוראי יבלבל אחד מזה את חבירו (מ"ב סק"ב).
כב. ומ"מ נראה דהחונים שמגביהים קולם כדי לעורר הכוונה ולהשמיע היטב את הדברים שפיר עבדי, דעיקר תפלת ש"ץ נתקנה דוקא בקול רם, אכן אותם שעושין כן כדי להראות קולם ודאי עושים שלא כהוגן (מ"ב סק"ב).

טיב הבנין

בפרשתן כתיב (שמות יב, כג-כד), 'ועבר ה' לגנוף את מצרים וראה את הדם על המשקוף ועל שתי המזוזות ופסח ה' על הפתח ולא יתן המושחית לבא אל בתים כגנוף. ושמרתם את הדבר הזה לחק לך וארץ לבניך עד עולם. והיה כי תבואו אל הארץ אשר יתן ה' לכם כאשר דיבר ושמרתם את העבודה הזאת. והיה כי יאמרו אליכם בניכם מה העבודה הזאת לכם. ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל'.

כי שאלך בנך - תספר לו את הנס של מכת בכורות

כשמתבוננים בפסוקים אלו רואים, שעיקר חוקף הנס של יציאת מצרים, הוא מכת בכורות, והנס הגדול שהיה במכה זו, שהשי"ת הרג את כל בכורי מצרים, ודילג על כל בתי ישראל והשאירם בחיים. וכמו שמבואר בפסוקים אלו, שכאשר הבן שואל 'מה העבודה הזאת לכם', יש לספר לו על הנס העצום שהיה בעת מכת בכורות: 'ואמרתם זבח פסח הוא לה' אשר פסח על בתי בני ישראל במצרים בנגפו את מצרים ואת בתינו הציל'. לא מספרים לו על השעבוד הקשה במצרים, לא על מכות דם צפרדע וכו', ולא על עצם היציאה ממצרים, רק כל מה שנוצטוונו לספר לו הוא, על מכת בכורות שהשי"ת הרג את כל בכורי מצרים, והנס הגדול שעשה לנו בשעה הזאת גופא, שהציל אותנו ואת בנינו.

אם לא סיפר הנס שהיה בעת מכת בכורות לא יצא ידי חובתו

וכן שנינו במסכת פסחים (טז), 'רבן גמליאל היה אומר, כל שלא אמר שלשה דברים אלו בפסח לא יצא ידי חובתו, ואלו הן, פסח, מצה, ומרור. פסח - על שום שפסח המקום על בתי אבותינו במצרים וכו''. ומבואר בזה, שסיפור הנס של מכת בכורות, זהו תמצית סיפור יציאת מצרים, וכל עוד שאין מספרים נס זה, שהקב"ה הרג את כל בכורי מצרים, ובו בזמן פסח על בתי אבותינו

בני בכורי ישראל - גדולת בני ישראל - בכורי

הוצילנו, אין יוצאים ידי חובה כלל לגדול נחיצות הדברים, שילב בעל ההגדה את מאמרו הזאת של רבן גמליאל בתוך סדר ההגדה. וזהו אכן מה שאנו אומרים בכל שנה ושנה בליל התקדש החג במהלך עריכת הסדר.

חג הפסח - על שם הנס הגדול שהיה בעת מכת בכורות

ולא זו אף זו, אנו רואים שעל שם נס זה, נקבעה שמו של החג בשם 'חג הפסח', על שם הפסחה והדילוג של הקב"ה בעיצומה של מכת בכורות. מכל השמות והכינויים המופיעים בתורה על חג הזה, כגון 'חג המצות' או 'חודש האביב', השם היחיד שהשתרש בקרב בני ישראל הוא 'חג הפסח' על שם אותו הנס. ולעולם יש כאן מקום הרבה לתמוה, על מה ולמה נתנו חשיבות כל כך דווקא למכת בכורות, אם משום שמכה זו פסחה על בני ישראל ולא הכתה אלא במצרים, ולא דבר זה לא היה רק במכת בכורות, רק כל המכות כולם פגעו רק במצריים ודלגו על בני ישראל, ולמשל במכת דם מבואר במדרש (שמות רבה ט, ט) במדרש רבה נשא ט, ועוד) שאפילו כאשר איש ישראל ואיש מצרי היו שותפין מתוך ספל אחד, לישראל היו עולין מים חיים ואילו המצרי שטה מתוכו דם עכור ומעופש, ועל דרך זה היה גם בשאר כל המכות שהיכו והזיקו רק למצרים ודילגו מעל בני ישראל. וקשה אם כן, מפני מה ראו לכתוב לציון כל בכורות, ולא את הדילוג והפסחה של מכת גס בכל שאר המכות, כך הקשה רבינו המהר"ל מפראג (בספר 'בכורות הפסח' ס"ט).

על ידי הפסחה והדילוג ניכרת גדולת אהבת ה' לבני ישראל

הוא מותיבה לה והוא מפרק לה בתירוץ נפלא ויקר עד למאד, דהנה, אף על פי שגם שאר המכות לא נגעו ולא פגעו לרעה בישראל, אך עדיין לא היה בזה שום רבותא ושום גילוי מצד הקב"ה, שהוא אוהב את בני ישראל יותר מכל העמים, היות שבשאר כל המכות לא ירד הקב"ה בכבודו ובעצמו

במכת בכורות בקע האור של 'בני בכורי ישראל'

לא לחינם הייתה ההתראה הראשונה לפרעה על דבר מכת בכורות. עוד בתוקף השעבוד כאשר עדיין היו משועבדים בני ישראל בארץ מצרים בעבודה קשה ובחומר ובלבנים, כבר התגלה הקב"ה למשה רבינו במעמד הסנה, וציווה אותו לילך לפרעה הרשע ולהתרות בפניו, 'כה אמר ה' בני בכורי ישראל, ואומר אליך, שלח את בני ויעבדוני, ותמאן לשלחו הנה אנכי הורג את בנך בכוריה' (שמות יב, כב). והוא פלא, על מה ראה הקב"ה להקדים את המאמרו, ולהתרות על המכה האחרונה עוד בטרם שהתרה על המכות הראשונות.

אלא היות שבמכת בכורות היה הגילוי הנפלא של 'בני בכורי ישראל', ואז התברר לעיני העמים שהקב"ה אוהב את עמו ישראל יותר מכל הנבראים והיצורים, וכי האהבה שיש להקב"ה לבני ישראל אינה תלויה בשום דבר, מלבד העובדה שהם בני רחומיו. על כן בחר הקב"ה להתרות את פרעה בראשונה על מכה זו, וכבר באותו מעמד גילה הקב"ה לפרעה שידע נאמנה, כי בני ישראל בנים הם למקום, והמתרה בהם כמתגרה בהקב"ה ואחריתו תהיה עדי אובד. כן יעורנו ה' אלוקינו על דבר כבוד שמו יתברך, שנוכה לחוש בקרבנו את האהבה והקירבה הגדולה שזכה אותנו השי"ת, ונוכה להרגיש באמת ובתמים שאנו בני והוא אבינו, ונוכה לזכור תמיד, שאיננו ככל הגוים בית ישראל אלא ישראל בני מלכים הם, בני בכורי ישראל, ושנוכה לזכור עד כמה זה מחייב אותנו להתנהג בהנהגה של בן מלך, בגיבוי מלכות ובאצילות הנפש, לעשות נחת רוח לבורא יתברך שמו בכל תנועותינו ודיבורינו ומחשבותינו, אמן. יעזור השי"ת שבוכות העסק והגייעה בתורה הקדושה נוכח לתשובה שלימה ולכפר על נפשותינו, לטהר את נשמתנו מכל סג' ופגם ומכל חטא ועון ופשע, ונוכה לטעום טעם מתיקות וביקות התורה הקדושה מתוך קדושה וטהרה, ולא ימוש התורה מפניו ומפי זרעו מעתה ועד עולם.

מורנו ורבינו הגה"ק רבי שלום ב"ר יצחק מזרחי ידיע שרעבי זצוק"ל נולד בעיר 'שארעב' שבארץ תימן, ועל שם עירו נקרא 'שרעבי'. העיר שרעב באותם ימים הייתה מלאה חכמים וסופרים שעסקו בתורה בקדושה וטהרה, ואנשיה היו חריפים וזכי השכל, ומהם קיבל את תורתו בימי ילדותו.

רבינו הרש"ש זצ"ל

לרגל האי יומא דהלולא רבא של האי סבא קדישא מרן הרש"ש זצ"ל, ה"ה הגה"ק קודש הקדשים רבי שלום מזרחי ידיע (בן הרב יצחק) שרעבי זצוק"ל, ראש המקובלים וראש ישיבת 'בית אל' דפה עיה"ק ירושלים ת"ו, בעל "נהר שלום" ו"סידור הרש"ש", אשר יחול השבוע ביום רביעי י' שבט. - נבואה נא בדחילו וברחימו לגשת מעט אל פני הקודש, ללמוד וללמד קצות דרכי קדשו הנפלאים, אשר שמענו ונדעם ואבותינו ספרו לנו, מעט מועיר ממה שקיבלנו אודות האי צדיק נשגב מפני הטהור של מורנו ורבינו המקובל בערב הצדיק שליט"א, מתוך מה ששמע וקיבל מפי זקני המקובלים בדור שלפניו.

ויהא רעווא מן קדם אבוהון די בשמיא, שזכותו הגדולה של רבינו בעל ההילולא תגן עלינו ובעדנו להתקרב אל דרכי העבודה התמימה, ולשוב בתשובה בימי השובבי"ם המקודשים הללו, ולהתברך בכל מילי דמיטב - אמן.

החסיד המקובל האלקי, בוציא קדישא, כמוהר"ר שלום מזרחי ידיע שרעבי זצ"ל. - נח נפשיה יום עשרה לחדש שבט שנת מנחתו "כו"ד לפג"א ע"ב.

סיפר לי מורנו ורבינו הגה"צ רבי פישל אייזנבאך זצוק"ל ראש ישיבתנו "שער השמים", ששמע וקיבל מפה קדוש וחוננו הגה"ק רבי אשר זעליג מרגליות זצוק"ל, שבעת שיצא לאוויר העולם הספר הנורא "סידור הרש"ש", הביאו את הספר הקדוש אל ביתו של הגה"ק רבי נתן אדלר זצוק"ל, והיה לו שמחה גדולה מאוד על ספר זה.

ורבוב שמחתו קרא את תלמידו המובהק מרן רבינו החתם סופר זצוק"ל, והסתגרו שתי אריות אלו יחדיו בחדר אחד סגור ומסוגר למשך שלשה ימים ושלושה לילות, ולמדו יחדיו את כל הספר הקדוש כולו מחילתו ועד סופו.

ובצאתם העיד רבינו החתם סופר בהאי לישנא: **למדנו את כל הספר מרישא ועד גמירא, ולא מצאנו בו אפילו דבר אחד שאין אנו מכוונים בו! ואת הכל אפשר לכוון גם בנאסח אשכנז, ע"כ.**

המקובל הנודע הגה"ק רבי ששון מזרחי זצוק"ל, מפה עיה"ק ירושלים קרתא דשופריא, היה נוהג להתפלל את כל תפילותיו בסידור רגיל כשאר כל אנשי דעלמא. [כנראה היה מכוון בכל הכוונות הנצרכות בעל פה, כפי שהיה בקי בהם על בורייה].

באחת השיחות הרבות שהיו לי עימו, שאלתי אותו מדוע אינו מתפלל בסידור הרש"ש, כדרך כל שאר המקובלים והמכוונים?

ענה לי הצדיק בענותותו הגדולה, שהוא עדיין אינו ראוי לכוון, כל אותם כוונות נשגבות...

ושאלתי אותו, אם כן מדוע לומד רבינו כל כך הרבה בסידור הכוונות, ואף חיבר בעצמו שני ספרים עמוקים ונכבדים "באתי לגני" על סידור הרש"ש?

ענה לי הצדיק, שלומד את סידור הכוונות והוגה בו רבות, כדי שבשיגועי הזמן שיהא ראוי לכוון, לא תעמוד בפניו סיבה שלא יוכל לכוון מחמת חוסר ידיעה...

טיב מעשה מופלא על רבינו הרש"ש זצוק"ל בצעירותו, מספר לפנינו הגה"ק רבי יוסף חיים זצוק"ל במגדד הבירה בעל "בן איש חי" בספרו הקדוש "בניהו" (פסחים טו), והננו בזה להעתיק לשון קדשו את זאת.

וזה לשונו הקדוש: "ספרו לנו אבותינו על רבינו הרש"ש זצ"ל, כשיצא מארץ תימן, בא דרך בומבוי ויצא ללירינו בגדא"ד עובר אורח, כדי ללך לעיר הקודש ירושלים, דרך דמשק. וזה היה בזמן הזקן הנכבד ירא אלקים, הר"ר חיים נ"ע, אביו של הרה"ג מו"ר זקני רבינו משה זצ"ל."

"וכאשר בא רבינו הרש"ש זצ"ל מתעלם, שלא הודיע עצמו שהוא חכם, אלא כסוג אדם פשוט גר עובר אורח, ונתעכב פה עד שנודמן שיירה שהולכת לדמשק."

"ובזמן ישיבתו פה העירה, היה הולך ביום בישיבה של שיק יצחק גאון זצ"ל, ששם מקום המצבה שלו בתוך העיר. והיו לומדים שם זקנים בספר הזהר בכל יום, ולוקחים הספקה מן כולל העיר. והלך וישב ללמוד הזהר הקדוש עמהם, עד שנודמן שיירה הולכת לדמשק והלך בה."

"ואומרים, כשהיה לומד וזהר שם, הנה יום אחד היה לומד בזהר פרשת בלק ח"ג דף ר"י ע"ב: 'וכה תדבר' (במדבר כג, ה) - הרי כ"ה דומינא לברכה לון, כ"ה תמלא ברכה דבני וכו'. אמר בלעם סב אלן חרשין בידך, גיין לאענבא אכא להאי כ"ה וכו'. מה כתוב (שם טו) 'התייצב כ"ה על עולותיך' בהאי, ובאלין חרשין תעכב לה, 'ואנני אקרה כ"ה' (שם). כלומר אעקר לה מאינן מילין וכו'. [אמר ליה קודשא בריך הוא, רשע, אנא אעקר לך]. מה כתוב בתריה (שם טז) 'ויקרא אלהים אל בלעם', והוא דבר ארים קלא במילולי דב"ה, 'ויאמר שוב אל בלעם וכו' תדבר' (שם), כ"ה תדבר ודאי וכו'."

"ענין שם היטב, היינו ששכינה הקדושה הרמוזה בתיבת "כ"ה" היא תדבר מתוך פיו של בלעם בעל כורחו. "והיה רבינו (הרש"ש) לומד הזהר בהתלהבות ובקול רם, וכשהיה אומר תיבת כ"ה באותם הדברים היה מוציא תיבת 'כה' מפיו בחוץ ותוקף ליבו בכוח גדול."

"ויאמרו הזקנים היושבים שם, מדוע אתה צועק בתיבת כ"ה בתוקף וקול גדול וקורא אותה בכוח חזק מאד. ויאמר להם בלשון ערבי של תימן בזה הלשון: **הארי אל כ"ה מאכה בגלבי [הכ"ה]** הזה שורף את לבני, עד כאן שמענו מאבותינו."

"נמצא צדיק זה, קודם שזרח אורו בירושלים ת"ו בא אל ארצנו, ודרך רגליו על רחובות עירנו, אך לא נודע כבודו לאנשי עירנו כדי שיהיו מניחים

סיפורי השגחה פריטי

13 מידות של רחמים

ליוויות משפחה שהתינוק שלהם סבל מאוד מאוד עקב סיבוך של מחלה נדירה שהורידה את המשפחה מהרגלי נפשית, פיזית וכלכלית, בעקבות אשפוזים ארוכים וחוסר יכולת לעבוד ולפרנס את הבית כבשגרה.

כאשר חזרו הביתה אחרי תקופת אשפוז וטיפולים ממושכים, שמעתי שהם זקוקים לחופשה קצרה. לא יכולתי לסרב ואישרתי להם להזמין עבור כל המשפחה נופש לשבת עם אוכל לינה מהודרת ומשחררת.

המהאכסניה התקשרו אלי והעברתי להם תשלום של שלושה עשר אלף שקלים (13,000) למען המשפחה שבה זקוקה לכך.

אשתי שמעה אותי משלם את הסכום הגבוה ואמרה: "מילא לצורך רפואה אתה נותן את מה שיש לך ומה שאין לך, אבל ממתי שולחים משפחה לחופשה?!"

הסברתי לה שהלב שלי הרגיש שהם אכן זקוקים לחופשה הזו ואני לא מסוגל להגיד לא!!!

במוצאי שבת סגרתי עסקת נדל"ן שהכניסה לי סכום כפול מהשקעה, אבל לא סתם כפול כי אם כפול 13 מההשקעה. מיד הראיתי לאשתי והיא סברה וקיבלה והודיע שיותר אין לה הערות על מעשי הצדקות שלי!!!

כל פעם שאני גומל חסדים אני רואה סייעתא דשמיא מיוחדת, אבל הפעם שהיה מדובר בהפעלת מידת הרחמים לפני משורת הדין, הקב"ה שלח לנו פי שלושה עשר כדי להדגיש את המידה כנגד מידה!!!

ומתלמידי יותר מכולם

זיכני בורא עולם להיות מיושבי בית המדרש, ולהוציא לאור חיבור בנושא ש מאוד בוער בציבור. אני מתאמץ מאוד לכתוב בצורה ברורה ולקרב את הדברים הלכה למעשה ע"פ המקורות. עסקתי בנושא מסוים וניסיתי לרדת לדעת רבותינו כפי יכולתי, אולם הרגשתי שלא התברר לי מספיק החלק של ההלכה למעשה. כמה ימים אח"כ התקשר יהודי ורצה להיפגש עמי ושאלתי בפיו בדיוק בנושא שעסקתי כבר מזה כמה ימים. שמחתי שמחה גדולה שהדברים היו שגורים בפי ויכולתי לעזור לו, אבל יותר מזה שמחתי על האופן שהוא שאל את השאלות, זה חידר אצלי את ההבנה ונתן לי לצלול לעומקה של הלכה. הרגשתי שהקב"ה זימן לי את אותו יהודי כדי לעודד אותי ולהגיד לי להמשיך בחיבורי!!!

המשך בעמוד הבא

מוזמן לשלוח א"ל שמחה סמואלס

בפקס: 15326517922

או לא: o.y.wines@gmail.com

המעניין לזכות את הרבים בסיפור של השגחה פריטית

מוזמן לשלוח א"ל שמחה סמואלס

בפקס: 15326517922

או לא: o.y.wines@gmail.com

אותו עשרה בראש, ואשרי עין ראתהו, זכותו יגן עלינו, אמן" ע"ב העתקה מספר הקדוש "בניהו" שם.

שח לי הרה"ג רבי חיים אשר לדרמן זצ"ל, שמי שלמדו בספריו הקדושים של מרן רבינו הרש"ש זי"ע, לא בצורה יבישה בעלמא, אלא עם חיות והתלהבות פנימית, יזכה בוודאי לחיות כל היום בדביקות בה', ולקיים בהידור את מצות (דברים יא, כב) "ולדבקה בו" יתברך. - אחר שיראה ויבין היטב את אשר לפניו בכל מהלך חיי העולם הזה, שבכל עת ובכל מצב ופעולה ישנם ייחודים וכוונות של שמות הקודש.

ועוד הוסיף ואמר, שאף אלו שאין זוכים לכוון בפועל את כל ייחודי השמות הנוראים שכתבו המקובלים בסדרי התפילות וקיום המצוות. - מכל מקום עצם הלימוד בכוונות נעלות הללו בסידור הרש"ש וכיוצא, כשלומדים בהם כראוי בחיות ודבקות עליון, ובהכנת קדושה וטהרה הנצרכת ללימוד הקבלה. הרי עצם הלימוד בלבד, מזכך ומצמצם את הנשמה עד מאוד. - וגם אם אחר כך בשעת התפילה ומעשה המצוה אין מכוונים בכל הכוונות הראויות לכוון בהם, הרי הם כבר מקיימים את המצוה בדרגה נעלה יותר, מכוח עצם לימוד הקבלה שעסקו בהכנת עסק התפילה וכוונות המצוה, ושפתי פי חכם חן.

וידוע מאמר מרן האיפת שלמה זצוק"ל בשם בעל הכסא מלך זצוק"ל, שהיה מגדולי גורי האר"י ז"ל, ששעה אחת של לימוד הקבלה מוכר את הנפש יותר מלימוד של שנה שלמה בלימוד הנגלה, וסוד טעמא דמילתא ידוע לידועי ח"ן, ואין כאן המקום להאריך.

הרב ר' חיים אשר זצ"ל, היה כמובן דבוק מאוד בתורתו של הרש"ש, והיה מפורסם לירא אלקים מרבים, והיה גם סופר סת"ם מומחה. לא בכדי בחר דווקא בו מרן החזון איש זצוק"ל לערובו ימיו, כשהשתוקק לקיים מצות כתיבת ספר תורה. - לאחר שקיבל כמה הצעות מכמה וכמה סופרים מומחים יראים ושלמים, ובחר להטיל את המשימה הכבדה של כתיבת הספר תורה על מוהר"ר חיים אשר זצ"ל. ובטרם החל במלאכתו מלאכת הקודש, ישב עימו רבינו החזון איש ודנו רבות באותה מצוה רבתי וכוונותיה הנעלות, וגילה לפניו אז כמה וכמה חומרות ודקדוקים שביקש להדר בהם בעת כתיבת הספר, לפי מה שהעלה בספרו להלכה.

מעין זה כתב רבינו הלש"ם זצוק"ל בהסכמתו לספר הקדוש של כוונות הרש"ש, שאי אפשר להשיג מעלת 'תשובה מאהבה' כראוי, רק אם יודעים כוונות הרש"ש, עיין שם.

המקובל הנודע הגה"ק רבי יצחק כדורי זצוק"ל, מפה עיה"ק ירושלים קרתא דשופריא, היה דבוק מאוד בתורתו של רבינו הרש"ש זצוק"ל, והיה עומל רבות בספרו הקדוש.

במשך שנים רבות, זמן רב לפני שיצא טבעו והתפרסם בעולם, היה נוהג בהצנע לכת להתפלל בפנינו בבית הכנסת הגדול מוסאיוף שבמרכז שכונת הבוכרים, שם היה עומד ושופך את ליבו בתפילותיו מתוך סידורו העתיק סידור כוונות הרש"ש ביגיעה רבה ובמשך שעות ארוכות. [כדי לשבר את האוזן, עלינו לדעת שעובי הסידור של תפילת שחרית של חול לבדה עם כוונות הרש"ש, הוא כעובי של ספר שלם!]

ובהיותו ירא שמים בתכלית, ומדקדק בכל המצוות קלה כבחמורה, וגם לא אבה לוותר על שום כוונה מכוונות הרש"ש, שהיה מחבב אותם בחיבה גדולה מאוד. לפיכך כדי שלא להפסיד שום קדיש קדושה וברכו ושאר דברים שבקדושה הנאמרים במנין, בפרט לפי מה שכתב הרמ"א (אורח חיים סימן כה סיניף ג) בשם חכמי הקבלה, וזה לשונו: "יש מי שכתב על צד הקבלה, שלא לחלוץ התפילין עד שאמר בהם ארבע קדושות ושלוש קדישים, והיינו לאחר קדיש יתום, והכי

לעילוי נשמת

הא נבא רבו, בקי בגולה ונסוד
הנעז רבי יצחק מן חיד' פנחס זצוק"ל
מלביע ז' שבט תשל"ז • תנצבה.

הנצח על ידי בנו הדגל יחיד נאמן לסודת רובנו
הנעז רבי פנחס הופמן שליט"א
תנצבה

לעילוי נשמת

הנעז רבי שמואל הכהן
מן החתן רבי גמליאל זצוק"ל
שעל שמו נתייחד קהלתנו שמוציא בכתיו
מלביע ז' שבט תשל"ז
תנצבה

נוהגים המדקדקים". וכידוע על פי האר"י ז"ל אין לחלוץ את התפילין רק אחר אמירת עלינו לשבת. - לפיכך היה מתפלל בחמש מניינים (!), באחד היה בתפילת קדיש שלפני הודו, ובשני בתפילת קדיש עם ברכו, ובשלישי בתפילת חרות הש"ץ וקדושה, וברביעי בקריאת התורה, ובחמישי בתפילת אין כאלקינו וקדיש, וכן על זה הדרך. מחזה הוד היה לראותו בעומדו בתפילתו, שהיה מתפלל ביגיעה עצומה, במאמץ גדול של ריכוז עצום עם כל כוונות הרש"ש.

מה מאוד קשה לאנשים כערכנו, להבין ולהעריך את גודל העמל והיגיעה וריכוז המחשבה הנצרכת בשביל תפילה אחת עם כוונות הרש"ש! ואותו צדיק שריר לדור מקובלים עליונים, מתלמידי תלמידי תלמידיו של הרש"ש הקדוש היה שופך את נפשו לפני ה' בתפילות נוראות שכאלו ביגיעה עצומה שלשה פעמים ביום, כך עבד את ה' אלוקיו תדיר בכל כוחותיו ללא הרף וללא הפסק.

הצדיק המקובל, מגדולי המכוונים שבדורנו הגאון רבי שמואל דרוז זצ"ל, התעסק כל ימי חייו במסירות נפש בתורתו של רבינו הרש"ש זצוק"ל. אחד הדברים הגדולים שפעל ועשה, וזכה בכך לזכות רבים מאיתנו בני ישראל קדושים, כשהיה הראשון שהוציא לאור עולם והדפיס בצורה מסודרת את כל סדרי התפילות עם הכוונות הקדושות של הרש"ש.

הסג' המיוחד השוקף לכל נפש
להנהיג טובה וראיה על פירשת השבע

ספר
טיב הפרשה

פחות מאסורים ורעיונות לפי סדר הפשוט
המלכים הקדושים את הארץ ונבחרתה
הנבחרת שבת ופירות טובות
הנבחרת באסונו ופירות טובות
שירים בארץ המדבר ופירות טובות
קולות אל השמים מפי שם ודעת
שיר חלל נפש ללימוד ולחם

טובים הם
לירושלם
סדרי הקדושים
וכל מי שדונה
לירושלם שיהיה נאם
על פירשת השבע

טובים הם
בראשית
שמות
ויקרא
במדבר
דברים
ספנות עינים

קו ההצנעה לכל ספרי עמון טיב: 0733-22-76-09
מקשרים חזמינים מקבלים ללא עלות דמי משלוח

לאחר שראה שהיו המכוונים צריכים להחזיק בידיהם חבילה שלמה של סידורים בכל תפילה ותפילה, כי לדוגמא בתפילת שמונה עשרה של שבת, בשלוש הברכות הראשונות היו הכוונות כתובים בסידור שמונה עשרה של ימי החול, ולאחר מכן היו צריכים לחפש אחר הכוונות של הברכה האמצעית שבתפילה של שבת, ושוב לחזור ולחפש אחר הכוונות של שלוש הברכות האחרונות, וכל כיוצא בזה, ודבר זה גרם לבלבול וטרחא גדולה למכוונים. לפיכך עלה בדעתו של אותו צדיק הרעיון להוציא לאור עולם את סידור כוונות הרש"ש, לכל תפילה ותפילה סידור מיוחד עם כל כוונותיה ערוכים ומסודרים דבר דיבור על אופניו, למען יקל על המכוונים להתפלל בלא בלבולים.

הוא זכה להוציא לאור עולם לשמחת לב המכוונים, שנים עשרה חלקים! סידור תפילת שחרית לחוד, וסידור תפילת מנחה לחוד, וסידור תפילת מעריב לחוד. וכן מחזוריים קדושים לימים הנוראים, ולימי המועדים של שלוש ראשונים, כל תפילה בסידור מיוחד בהוד ובתפארת.

היתה לו בזה עבודה גדולה וקשה, שכמוכן אין זה דבר פשוט כלל ועיקר, אבל הוא הבין שמן השמים מסייעים בידו להוציא מן הכוח אל הפועל את משוש חייו. ולכן השקיע עבודה רבה בענין זה, עד שאכן זכה לברך על המושלם על הצד הטוב ביותר.

את הסידורים הקדושים הללו הוא הדפיס לא בשביל שום עסק של מסחר, ולא לשום מטרת רווחים כספיים, אדרבה הדפיסה קשה זו עלתה לו בדמים תרתי משמע, כאשר ידוע לתלמידים הקרובים אליו, ואת הכל עשה לשם שמים בלבד, בלתי לה' לבדו!

מהאי טעמא לא אבה בשום אופן לשווק את הסידורים הללו בחנויות הספרים, אף לא למובחרות שבהם המחזיקים בכל סוגי הספרים בתורת הנגלה ובתורת הנסתר, וגם לא רצה למכור את הסידורים לכל דפנין ולכל מאן דבעי, כי אם רק לאלו שיש להם יד ושם בתורת הקבלה ובחכמת האמת. - לדוגמא ביקש ממני פעם לומר לו על כמה מהלומדים בישיבתנו 'ישיבת שער השמים' שביקשו לקנות ממנו את הסידורים, על מי מהם ניתן לסמוך שיוודע ומבין בלימוד הקבלה, ורק להם הסכים למכור את הספרים.

אין ספק שזכותו הגדולה והנוראה של רבינו הרש"ש זצוק"ל עמדה לו, לסייע בעדו בכל פעליו בהרבצת תורת הקבלה ובהרחבת גבולי הקדושה, להגדיל תורה ולהאדירה.

נסיים נא פרק נורא הוד זה, בלשונו הזכה והטהורה של בעל ההילולא בעצמו זי"ע, בספרו הקדוש "נהר שלום", וכל דבריו כאורים ותומים מדברים בעד עצמם. ושם כתב בהאי לישון קדישא (נהר שלום כוונת התקיעות דף ט):

"כל מגמת פנינו בתפילותינו לא יהיה אלא להתפלל ולשפוך נפשנו אל השם יתברך, לפדות השכינה מהגלות, ולתברא בית אסורים דילה, לאמר לאסורים צאו' (ישעיה מט, ט). כמאמר התיקונים (תקו"ז כב). 'ויפן כ"ה וכו' (שמות ב, יב), אי אית מאן דאתער בתיובתא לתברא בית אסורים דילה, ויקרא לקורשא בריך הוא בתיובתא, דיחזיר שכינתא לגביה. - אשר זה כמה ימים ושנים ושכינה בגלות, בית קדשנו ותפארתנו חרב, ונסתם כל חזון נאה, ורוח הקודש פסקה ממנו, ורוב מצות התורה גנוזים בקרן זוית, 'עבר קציר כלה קיץ ואנחנו לא נושענו' (ירמיה ח, כ), והכל תלוי בתשובה" עכ"ל.

זכותו הגדולה של רבינו הרש"ש זצוק"ל - תגן עלינו ועל כל ישראל אמן

קו ההזמנות לכל ספרי 'מכון טיב' מהגה"ק רבי גמליאל הכהן רבינוביץ שליט"א

0733-22-76-09 מתקשרים חזמינים מקבלים ללא עלות דמי משלוח!

shivti11@gmail.com

05276-10455 078-3331109 רה' ישעיהו 7 ירושלים טל:

ז' ע"י קהילת שבת בית ד' | רח' ישיעיהו 7 ירושלים טל: 0733-22-76-09

יהודי יקרא! אל תחזיק טובה לעצמך, הנך מוזמן להדפיס ולהפיץ את העלון באזור מגוריך ולהיות שותף לזיכוי הרבים. המעוניינים יקבלו את העלון במייל (אפשר גם ישירות לדפוס) בקובץ להדפסה.

Anyone Interested in receiving Ziv Hakehila weekly in Hebrew or English should Email - Sheldon@hpins.net Or | zeligk@gmail.com or text 718-249-7173